

حمایت از بازی کودکان

کودکان از طریق بازی دنیای اطراف خود را بررسی و کشف می کنند، و اصلاً بازی یعنی انتخاب آزاد: مثل تصمیم گیری درباره اینکه چه کاری را در چه زمانی و با چه کسی انجام دهند. در دنیایی که سریعاً در حال تغییر است، کودکان نیز باید در حین بازی مهارت انتخاب کردن را یاد گرفته و آن را تمرین کنند.

بزرگسالان می توانند همراه با کودکان بازی کنند (مثلاً بازی دالی موشه با کودک 10 ماهه) یا اینکه بازی آنها را سازماندهی کنند (مثل مربیگری در تیم فوتبال). همچنین می توانند به بازی بچه ها کمک کنند بدون اینکه مستقیماً در بازی دخالتی بکنند. در اینجا به چند پیشنهاد برای بهتر شدن کیفیت بازی خردسالان در حالیکه آنها خودشان کنترل بازی را در دست داشته باشند اشاره شده است.

وقت و فرصت ایجاد کنید

به کودکان بعد از یک روز کامل فعالیت های برنامه ریزی شده، مقداری هم وقت آزاد بدهید. آنها از طریق بازی آنچه راکه یاد گرفته اند تکمیل می کنند. ساعاتی که صرف یادگیری دروس برنامه ریزی شده (مثل شنا، ژیمناستیک، پیانو و غیره) می شود، زمان بازی به حساب نمی آید. کودکان می توانند بعداً مهارت های را یاد بگیرند که آن مهارت ها را بعداً در طی بازی استفاده خواهد کرد، اما در طی این آموزش ها یک عنصر اصلی که همان انتخاب آزاد است از نظر دور می ماند.

فضای مناسب تهیه کنید

- تمام وسایل خطرناک و آسیب رسان را در اطراف خانه خود جمع آوری کنید تا کودک نوبی شما بتواند آزادانه همه چیز را کاوش و جستجو کند. برای کودک چهارساله خود فضایی بسته (مثل تخت نرده دار) ایجاد کنید تا بتواند کارهای هنری و لگو (خانه سازی) خود را به آنجا برده و دور از دسترس بچه کوچک روی آنها کار کند.
- کودکان را به مکان های مختلف سر پوشیده و همچنین فضاهای آزاد بازی ببرید. پارک های محلی و مراکز خانوادگی انگیزه انواع بازی را در آنها ایجاد می کنند.
- تشک کهنه ای را در زیرزمین منزل خود پهن کنید و کودکان را به انجام ورزش های آکروباک تیک تشویق کنید و مهارت های حرکتی آنها را توسعه دهید.
- بازی بندرت با تمیزی و آراستگی همراه است، در نتیجه باید کثیفی و نامرتب بودن را تحمل کنید. سطح وسایل و اشیاء را با روزنامه یا پارچه های پلاستیکی بپوشانید، تا عمل تمیز کردن برایتان آسانتر شود. اسباب بازی و اشیاء مربوط به کودکان را در قفسه و جعبه های شفاف طوری نگهداری کنید که به آسانی در دسترس آنها باشند.

وسایل و تجهیزات را تهیه کنید

- لازم نیست برای تفریح و خوشی کودکان اسباب بازی های گرانقیمت و پرزرق و زنگار تهیه کنید، درحقیقت، ممکن است یک کودک بیشتر جذب نحوه بسته بندی اسباب بازی شود، زیرا در تخیل خود می تواند آنرا به اشیاء مختلفی تبدیل کند.
- گهگاهی افزودن یک عنصر جدید باعث بهتر شدن محیط بازی و تحریک علاقه جدید می شود. سعی کنید یک سیر خرد کن را روی میز خمیر بازی بگذارید. عضو یک کتابخانه اسباب بازی شوید و هر ماه اسباب بازی های جدید به خانه بیاورید.
- * "قطعاً و لوازم اضافی" را که می توان به روش های مختلف روی هم سوار کرد را جمع آوری کنید. در اینجا به چند نمونه اشاره شده است: وسایلی مثل بلوک های بزرگ و جعبه هایی با اندازه های مختلف، موادی مثل خمیر خانگی، نمونه های کوچکی از ابزار، لباس های مثل شنل و کلاه، و خرت و پرت های جمع آوری شده از پارک. تمام این

وسایل و ابزار به کودکان امکان بازی توأم با اندیشه را می دهند و آنها درحین ساخت و ابداع اسباب بازی های خود امکاناتی را کشف میکنند.

همراهی را پیشنهاد کنید

- وقتی که بچه ها از شما می خواهند که با آنها بازی کنید این کار را انجام بدهید، اما بگذارید خودشان بازی را هدایت کنند. اجازه بدهید آنها تصمیمات را بگیرند و قوانین بازی را وضع کنند و شما از این قوانین اطاعت کنید.
- از دوستان خود دعوت کنید که بمنزل شما بیایند، یا کودکان خود را به مکان های بازی گروهی ببرید. احتمالاً یک کودک چهارساله دیگر در اجرای نقش یک مأمور آتش نشانی توجه و دقت بیشتری (درمقایسه با شما) از خود نشان می دهد.

نظرات خود را ابراز دارید

- بعد از اینکه مقدمات بازی را فراهم کردید، کنار بایستید و اجازه دهید همه چیز به خودی خود پیش برود. ممکن است برای بلند کردن شیئی سنگینی یا هدایت مجدد یک بازی خطرناک شما را لازم داشته باشند، اما به کودکان اجازه دهید تا خودشان اختلافاتشان را حل کنند. وقتی آنها با هم مشاجره می کنند همیشه به یاد داشته باشید که یاد گرفتن اینکه چطور بازی کنند ممکن است از خود بازی کردن برای آنها مهمتر باشد.
- به سعی و تلاش های کودکان احترام بگذارید. به آنها اجازه دهید که خودشان بفهمند که چه چیزی به دردشان می خورد و چه چیزی به دردشان نمی خورد. اگر بزرگسالان همیشه کارهای کودکان را انجام دهند، آنها هرگز قادر به یادگیری حل مشکلاتشان نخواهند شد.
- به کودکان بفهمانید که شما به بازی آنها اهمیت می دهید. اگر بشما نیاز ندارند، مزاحم کار آنها نشوید. اما وقتی که بازی باید متوقف شود چندین بار به آنها هشدار دهید.
- واقعاً موفقیت آمیزی را در قالب یک داستان بگنجانید و در هنگام خواب برای آنها تعریف کنید. "روزی روزگاری جادوگری با شنل قرمز که کلمات جادویی بکار می برد چند بچه را تبدیل به موش کرد." در اینصورت بچه ها وسیله بازی خود را بهتر تشخیص داده و دوباره با آن بازی می کنند.

روح بازیگوشی خود را زنده نگه دارید. کودک درون خویش را پرورش دهید!

از: بتسی مَن (Betsy Mann)
همراه با یادداشتهایی از کارگاه بتی جونز (Betty Jones)، از کالج پاسیفیک آکر، کالیفرنیا (Pacific Oaks College, California)
* تالیف سایمون نیکلسون (Simon Nicholson) بنام " چگونه کودکان را فریب ندهیم: تئوری جمع آوری لوازم آزاد" در معماری محوطه سازی، سال 1971.

Simon Nicholson wrote "How Not To Cheat Children: The* Theory of Loose Parts" in Landscape Architecture, 1971.

Supporting Children's Play

Children explore and discover their world through play, and the essence of play is free choice: deciding what to do, when and with whom to do it. In a world that is rapidly changing, children need to learn and to practise the skill of making choices while they play.

Adults can play *with* children (peek-a-boo with a ten month old) or can *organize* children's play (coaching a soccer team). They can also *support* children's play without being directly involved. Here are some suggestions for enriching youngsters' games while leaving control in their hands.

Make Time

- Give children free time after they have spent a whole day in structured activities. Their play helps them integrate what they've learned.
- Time spent at structured lessons (swimming, gymnastics, piano, etc.) is not play time. Children can learn skills they will use later in play, but the essential element of free choice is missing during the lessons themselves.

Provide Space

- Baby proof your house so that your toddler can explore freely. Use the playpen for your four year old; he can take art projects and Lego constructions there to work on them out of baby's reach.
- Take children to a variety of play spaces, both indoors and outdoors. Local parks and family resource centres will stimulate different kinds of play.
- Put an old mattress in the basement to encourage acrobatics and develop gross motor skills.
- Play is rarely neat and tidy, so learn to put up with dirt and mess. Protect surfaces with newspapers and plastic cloths to make clean-up simpler. Make storage easy with shelves and transparent boxes at children's level.

Supply Materials and Equipment

- Expensive and elaborate toys are not necessary for children to have fun. A child may in fact be more attracted by the toy's packaging because her imagination can turn it into lots of other things.
- Adding a new element from time to time enriches the play environment and stimulates new interest. Try putting a garlic press on the playdough table. Join a toy library and bring home new toys each month.

- Become a collector of "loose parts"* that can be put together in different ways. Here are some examples: equipment like big blocks or different sizes of boxes, material like homemade playdough, props like small versions of tools, costumes like capes and hats, bits of "junk" collected in the park. All these allow children to play with ideas and explore possibilities while constructing their own toys.

Offer Companions

- Join in your children's play when you are invited, but remember to let them lead. They make the decisions and you follow.
- Invite friends over or bring your children to a play group. Another four year old will probably have a longer attention span for playing fireman than you do.

Give Feedback

- Once you've set the stage for play, just stand back and let it unfold. You might be needed to lift something heavy or to redirect unsafe play, but let children work through their own conflicts. When they are arguing, remember that working out *how* to play may be more important for them than actually getting down to the game.
- Respect children's efforts. Let them discover for themselves what works and what doesn't. They can't learn to solve their own problems if an adult is always doing it for them.
- Let children know you think their play is important. Don't interrupt unnecessarily. When it's time to stop, give them lots of warning.
- Weave a particularly successful play episode into a story to tell at bedtime. "Once there were some children who were all turned into mice by a magician in a red cape who said the magic words." Children will recognize their game and play it again.

Keep your own playful spirit alive. Nurture the child in yourself!

by Betsy Mann with notes from a workshop by Betty Jones of Pacific Oaks College, California.

*Simon Nicholson wrote "How Not To Cheat Children: The Theory of Loose Parts" in *Landscape Architecture*, 1971.